

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicație.

Scrierilor nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU XLVII.

N° 209.

Sâmbătă 3 (15) Noemvre

1884.

Brașov, 2 (14) Noemvre

Inainte cu câteva zile, în 6 Noemvre st. n., a fostu érašî alegere dietală în cercul Săn-Mărtinului din comitatul Têrnavei mici, în Transilvania. Acestu cercu devenise vacantu prin aceea, că deputatul alesu astă véră și-a depus mandatul.

După cum stau ađi lucrurile, puțin de totu ne puté interesá ce felu de mamelucu guvernamentalu s'a alesu în locul deputatului care a demisionat. Ceea ce ne interesá însé, în modu deosebitu, era de a sci, cu a cui voturi a fostu alesu și cum s'au purtat alegătorii români ai acelu cercu, respectat'au ei cu sânteniá hotărîrile conferenței generale electorale române din Iuniu trecut?

Eramu cu atátu mai curiosi de a aflá ceva în privința acésta, cu câtu nu auđisemú nimic despre vre-o măsurá a comitetului nostru centralu electoralu, luatá cu scopu de a apérá principiulu solidarității naționale și față cu alegerea din Săn-Mărtin. Ei bine, amú aflatu destul de curéndu dela onorabilulu nostru corespondentu, că cauza solidarității alegătorilor noștri a suferitú o grea loviturá și cu acésta ocaziune. Alegătorii români furá desbinați prin cunoscutele mijlóce de presiune și de corupțiune, grațiá ticáloșiei unor preoți și funcționari slabi de ángerú și cam a treia parte dintr'énșii furá tîrîți la urná, ca să voteze pentru candidatulu guvernului.

„Sieb. d. Tageblatt“ din Sibiu scrie cu privire la alegerea din Săn-Mărtin între altele:

„Invingerea partidei guvernamentale nu deșteptá în noi nici unu felu de invidiá, căci mijlócele cu cari s'a dobénditú acésta învingere n'au fostu cele mai demne, ci, durere, totu cele obișnuite. Nu putemú să retăcemú nici aceea, că acésta victoriá póte nu era posibilá, decá alegătorii români, cari mai toți au fostu duși să voteze pentru candidatulu guvernului, n'ar fi datú concursulu lorú. În voturile ce le-au datú Românii din Têrnava micá exclusivú pentru candidatulu guvernului, de sigurú că nu se exprima convincțiunea poporului románú; și credemú că nu vomú face nedreptate acestorú alegătorii, decá o spunemú pe față că ne îndoimú, că au urmatú vr'unei convingeri și că au fostu consci de votulu lorú.“

Are dreptate organulu Sașilor când susține, că voturile alegătorilor români, cari cu mijlócele obișnuite au fostu tîrîți la urná în D.-Săn-Mărtin, nu exprimá nici decum convincțiunea poporului románú, dér nu este bine informatú decá susține că „aprópe toți“ alegătorii români au luatú parte la alegere.

Corespondentulu nostru ne-a doveditú cu certé, că „abia a treia parte dintre toți alegătorii români, în numărú de 146, între cari 40 juđi și notari, au mersú la urná, pe când partea mai mare în numărú de 273 alegătorii*), de vérații reprezentanți ai convincțiunei poporului románú n'au luatú parte la alegere. Prin urmare majoritatea absolutá a poporului románú în cercul Săn-Mărtinului a rémasú credincioasă solidarității politice și naționale a Románilor ardeleni!

Este fórté întristătorú cu tóte astea pentru că contrarii noștri au fostu în stare a-și dá contigentu c'unu numărú așa de consi-

derabilu de alegători români. Puteamú fi scutiți de unu asemenea durerosu spectacolu, decá nu s'ar fi aflatu în réndulu alegătorilor români și preoți de aceia, cari nu-și înțelegú de locu ehiámarea și cărorá le este întru nimicú de a se face slugile administrației comitatului.

Decá țeranii sași din același cercu electoralu au doveditú, spre justa mándriá a organului sáșescú, o esemplará solidaritate, acésta au sé-o mulțumescá mai vértosú preoțimeii lorú, care scie sé deștepte întrînșii consciința naționalá.

Nu vremú să cercetámú acum de unde provine, că între preoțimea sáșescá există atáta solidaritate în tóte cestiunile naționale, pe când în sinulu preoțimeii nóstre. mai alesú de câțiva ani încóce, se ivescú atátea semne de anarhiá; ci ne márginimú de astádatá a pune întrebarea:

Cum se face, că de câte ori se tractéză de vre-o cestiune însemnatá naționalá, care reclamá concursulu tuturorú fiilorú națiunei, preoțimeii nóstre i se interđice de „a se amestecá în politicá,“ ér când e vorba de vr'unu interesu alú Ungurilor, preoții noștri potú corteși cu pene în páláriá, fără nici o temere că li se va rade barba de cátrá prea sfințitii capi ai bisericeii? —

CRONICA POLITICĂ.

În Petersburgú a făcutú o bună impresiune discursulu monarchului și declarațiunea comitelui Kalnoky în delegațiuní. „Pol. Corr.“ a primitú despre acésta urmátorea împártășire din capitala Rusiei:

„Cercurile guvernamentale rusesci suntú deplinú satisfácute de modulú cum s'a exprimatú discursulu imperialu cátrá delegațiuní asupra relațiilor între Austro-Ungaria și Rusia. Anume, definițiunea raportului dintre cele trei imperii și suveranii lorú, ca unulu ce e basatú pe menținerea tractatelorú și pe încrederea reciprocá, precum și pe consimțémentulu ce forméză o garanțiá vrednicá de respectatá a păcii, aflá în cercurile guvernamentale rusesci o aprobare nețermurítá. În aceste cercuri sé accentuézá, că aceea caracterizare a raportului dintre cele trei imperii este cu totulú la locul ei și coincide deplinú cu vederile cabinetului rusú în acésta privința. Cabinetulu rusú speréză și doresce, că spiri ulú de liniște ce s'a întorsú cu întâlnirea de la Skiernevice, va cáștiga o noué putere prin cuvintele împératului Franciscú Iosifú, și pune celú mai mare prețu pe aceea, că asigurarea păcii va încuragiá cercurile comerciale și industriale la lucru. Declaráriile comitelui Kalnoky în comisiunile delegațiunilorú, care accentuézá cordialitatea raportului dintre cabinetele din Viena și Petersburgú, asemenea aflá viuá aprobare.“

Conflictulu de graniță dintre Serbia și Bulgaria, precum se scrie din Belgradú cátrá „Köln. Zig.“ e aprópe de a se aplaná. Trátările indirecte, începute de cele doué guverne cu consimțémentulu puterilorú mijlocitóre, au obținutú declarațiuní satisfáctóre din partea Bulgariei. Serbia din partei a consimțitú să se reguleze granițele pe basa unui schimbú favorabilú améndurilorú părțile. Atitudinea preventóre și amicalá a principelui Bulgariei, care în timpulú izbucnirii conflictului tocmá era absentú din țérá, ér după aceea a lucrátú cu multú zelú pentru o bună înțelegere, aflá o cáldurosá recunoscința în cercurile înalte sêrbesci.

Scirile cele mai noué vorbescú despre o apropiatá încheere a păcii între Francia și China. „Journal des Débats“ a primitú din Londra o telegramá, în care i se comunicá, că China primesce dispozițiunile tractatului dela Tientinú. Francia va ținé Chelungulú ocupatú până ce se va evacua cu totulú Tonchingulú de cátrá trupele chinezese. Imperiulu cerescú nu va plăti nici o îndemniatá, dar e posibilú, că guvernulu chinezú va plăti

órecare familielorú soldațilorú francesi uciși la Bacle. Acésta scire o adeveresce și oficiosulu „Paris,“ și chiar între deputați se vorbesce, că pacea e aprópe d'a se încheia.

Din delegațiuní.

În comisiunea de patru întrunitá a delegațiunei ungare, ministrulu comunú de finance Kállay a vorbitú Marți despre starea lucrurilorú în provinciile ocupate. Arátá că din vara anului trecutú, tocmá fugarii, cari s'au întorsú îndérétú, suntú cei mai liniștiți. Ce e dreptú mai suntú încă 400 de Hertegovineni, cari și ađi, celú puținú în parte, se aflá în Muntenegru aprópe de granița hertegovinéná. Dér dacá provinciile suntú uneori neliniștite, cauza e brigandagiulu, care așa ușorú nu póte dispárea. Kállay afirmá, că o schimbare spre bine se arátá în raporturile provinciilorú din împrejurarea, că acele cete de bandiți nu suntú din țérá chiar, ci au venitú din afará. Hoții mari n'au comisú, dar nu li se póte denega óre-care tendința politicá. Ministrulu de finance comunicá apoi că recrutarea se face fără greutate, că înșiși párinții își trimitú fii în armatá.

Trecéndu la Muntenegru, díce Kállay, că în vederile acestui statú s'a făcutú o schimbare în avantajulu monarchiei. Fără sé existe vr'unu tratatú de estradare între Austro-Ungaria și Muntenegru, guvernulu acestui statú a estradatú pe toți aceia, cari au fostu ceruți. Cu tóte acestea, considerándu, că mai suntú fugari și cete de brigandí, gendarmeria trebuie menținutá încă pentru cáva timpú în numărulu de ađi — 1900 — ómeni, cu atátu mai multú că trupele de ocupațiune s'au redusú. Vorbí ministrulu apoi, că e necesarú o îngrijitá conducere religioasă a poporului. După aceea trecú la veniturile ce aducú provinciile ocupate și arátá, că acestea se márescú în măsura în care se reducú și cheltuelile. În Bosnia suntú doué fabrici de tábacú. Una în Serajevo, în care suntú ocupați 650 de lucrátóri, și la care trebuie sé se mai adaoge o mașiná, deórece numai una abia birue consumațiunea. Cei 650 de lucrátóri suntú indigeni din Serajevo, și numai supraveghetorii suntú parte Austriaci parte Unguri. A doua fabricá se aflá în Mostarú, care încă nu mai póte birui consumațiunea. Afaré de acestea s'au construitú numerose magazine și sé construescú mereu; s'au înființatú pretutindenea grădiní de modelú, din care se dau poporului semințe și plante. Monopolulu tábacului se desvóltá acolo în modu deosebitú și deja de acum se potú constata progresse.

Kállay a vorbitú apoi despre dare. Acésta e până acum numai darea de capú, unu felu de deciuialá, care va rămáne astfelú până când se va face catasru. Dér se cautá o punte de trecere dela darea de capú la darea fundualá... De asemenea se pune multá îngrijire pentru facerea drumurilorú, și mai alesú pentru șoselele militare. Dela ocupare, în Bosnia s'au făcutú șosele de țérá în întindere de 1402 chilometri, ér șosele județene 1100 chlm. În lucrare suntú 95 chlm. șosele de țérá și 143 chlm. șosele județene. La linia feratá Mostar-Metcovici se lucréză mereu.

Ministrulu atinge după acésta raporturile agrare și spune că procesele agrare se impuținézá mereu, mai cu sémá în Hertegovina și la granițele muntenegrene. Ministrulu Kállay terminá dícéndu că în Serajevo se aflá chiar o representațiune comunalá autonomá, și că în alte orașe se vorú organiza astfelú de representațiuní.

Comisiunea s'a declaratú mulțámítá cu datele ministrului Kállay.

Raportulu comisiunei bugetare a delegațiunei dietei despre cererea ordinará a ministerului de resboiu comunú cuprinde urmátórele amenunte: Fincá tóte statele se sílescú a ușurá mobilizarea armatei, Austro-Ungaria încă nu póte rămáne îndérétú în acésta privința. Mai greu de mobilizatú e artileria de munte. Prin urmare e absolutú necesarú reorganizarea ei. Totú deodată divisiunile independente de cavaleriá trebuie înmulțite dela cincí la optú, ér bateriile cálarețe înmulțite cu șese chiar în timpulú de pace.

*) Veđi „Gaz. Trans.“ Nr. 206 din anulú curentú.

Străinii României.

Sub acestu titlu, »Kolozs. Kôzl.« publicase o corespondență a lui »Times«, în care se vorbește despre o pretinsă lege de confiscare a proprietăților străinilor din România și pe care am reproduc-o și noi în numărul de ieri al »Gazetei.« »Agenția Havas« vine acum și desminte cele scrise în »Times« zicând:

Corespondentul din Paris al lui »Times« publică de câțiva timp scrieri cu totul false despre România. Într-o corespondență dela 3 Noemvre zice acela, că parlamentul român a votat o lege, prin care un mare număr de moșteniri de ale străinilor s'au declarat vacante și s'au confiscat de stat; mai departe că douăsprezece din aceste moșii confiscate în modul acesta s'au dăruit Regelui ca dotațiune a coronei și că statul a reținut cu sila moștenirea ce o primiseră minoreni copiii ai lui Filiceanu dela moșii lor. Tote aceste scrieri sunt invențiuni. În parlamentul român, de când există el, nu s'a votat nici o astfel de lege și nici o moștenire, fie în avere mobilă sau imobilă, nu s'a declarat vacantă în favoarea statului sau altcuiva. Cele douăsprezece proprietăți amintite în corespondență, din care s'a format domeniul coronei, aparțin statului din timpuri vechi, și copiii minoreni ai lui Filiceanu nu li s'a sustras nici o moștenire. Tote afirmările corespondentului lui »Times« sunt pure invențiuni, în care rolul principal îl joacă rău intențiune și calumnia în contra statului român.

SCIRILE ȚILEI.

Ministrul Kemeny a declarat în comisiunea financiară a camerei deputaților, că în administrațiunea poștelor sunt necesare schimbări mari. El are de gând să separe una de alta espedierea și scrierile și pachetelor.

—0—

»Monitorul oficial« din București publică scrisoarea A. S. Princesei Iosefina de Hohenzollern către domna Pia I. Brătianu:

Domnă! Orice vine din România este scump în mine mele de mamă. De aceea am fost viu mișcată primind felicitările atât de călduroase ce ai binevoit a-mi trimite cu ocaziunea nunței noastre de aur. Aceste simțăminte de simpatie și de iubire exprimate cu atâta căldură m'au pătruns de cea mai adâncă recunoștință. Am fost cu atât mai simțitoare la această nouă dovadă de afecțiune din partea domnelor din frumoasa d-voastră țară, pe care în nici o împrejurare nu o pot despărți de tot ce-mi e mai scump. Tote urările și toate gândurile mele însoțesc neîncetat patria fiului meu iubit, pentru care am păstrat o amintire neperitoare, mai ales de când am avut fericirea d'a o cunoaște prin mine însumi. Șederea mea în România m' a rămas decă pururea întipărită în inimă. Suntem unite toate în aceleași simțăminte; această indulgență părerea mea de rău d'a nu putea veni să mă mulțimesc în parte fiecărei din acele domne pe cari am avut plăcerea d'a le cunoaște în București, și doresc adânc să o pot face într'un viitor nu pre departat. Până atunci însă, domnă, vă rog să binevoiți a comunica în numele meu tuturor acestor domne simțămintele mele pentru ele, fiind convinsă că gândirea mea nu va putea fi mai delicată tălmăcită de cât de soția marelui patriot și celui d'antău consilier al fiului meu iubit. Pe lângă expresiunea urărilor mele mai scumpe, cari răspund la

acelea ce ne au fost adresate, nu-mi mai rămâne, domnă, de cât a adăogi asigurarea simțămintelor mele cele mai afectuoase și a viei noastre recunoștințe.

Iosefina,
princesă de Hohenzollern.

Sigmaringen, 25 Oct. 1884.

MM. LL. Regele și Regina, însoțit de d. I. C. Brătianu, primul ministru, d. generalul Fălcoyanu, ministru de resbelu, d. G. Cantacuzino, directorul căilor ferate, au sosit Mercuri seara la orele 7 și 10 m. în gara de Nord din București.

—0—

În urma scufundării în Dunăre a șalupei române »Panduru«, despre care a comunicat »Voința Națională«, ministrul de resboiu a numit o comisiune de ofițeri din flotilă, spre a cerceta cauzele acestui accident și dacă s'ar putea scoate vasul scufundat.

—0—

»Răsboiul« scrie, că d-șora Cuțarida, doctor în medicină dela Paris, a trecut cu succes examenul de liberă practică în România. Juriul examinătorilor a felicitat-o.

—0—

Balul ce sa dat în Iași cu ocaziunea sărbătoririi lui Horea a fost pus sub patronajul d-nelor Mărzescu, Petrovanu, Macarovic, Brandia și Emilianu.

—0—

Marți seara s'a ținut în localul dela Colțea una din cele mai imposante întruniri ale junimei universitare, spune »România.« Peste trei sute de studenți din toate facultățile asistau. Obiectul întrunirii era discutarea mijloacelor cu care studenții universitari trebuie să răspundă la ultimele măsuri luate de autoritățile școlare, și pe care ei le cred contrare intereselor lor. Au vorbit d-nii Inotescu, Frunzescu, Palade, Florianu, și Bacalbașa. S'a ales în unanimitate o comisiune, formată din toate facultățile, ca să redigeze un apel prin presă către opinia publică, singura la care studenții cred că mai pot face apel în justele lor revendicări, și s'a mai decis facerea unei întruniri publice.

—0—

D-șora Quintino Sella Eva, fiica fostului bărbat de stat și ministru de finanțe italian Quintino Sella, a depus în Milan în săptămâna trecută examenul profesoral de calificare pentru școlile medii, cu succes splendid. Domnișora profesora concurează acum la vre un liceu din Italia pentru o catedră de profesor.

—0—

După cum spune o telegramă din Petersburg către »Indépendance Belge«, numeroase arestări de nihiști a făcut poliția în Charcov, Chievu, Varșovia, și în multe locuri din Caucasu. S'ar fi proclamat starea de asediu în vr'o de ce ore.

—0—

Astă seară trupa germană de operete va juca piesa »Der Probepfeil«, cea mai nouă comedie originală în 4 acte de Oskar Blumenthal. La Burgtheatru vienez s'a jucat cu succes strălucit.

Afacerea celor uitati în închisore.

Cetim în »Pester Lloyd« dela 12 Noemvre:

Cu ocaziunea unei interpelațiuni din partea deputatului Emericu Hodossy declară ministrul de justiție cam pe la finea dietei trecute, că a îngrijit ca în viitor să nu se mai întâmple, ca o persoană din greșelă să rămână uitată luni de zile în închisore. Măsurile ministrului se cuprindeau într'aceea, că culorea blanchete-

lor de închisore și de eliberare va fi în viitor deosebită. Ar duce pre departe decât am înșira tot aparatul ingenios, care l'a nascocit și introdus ministrul nostru. Va fi de ajuns să spunem, că blanchetele pentru închidere erau să fie verzi, era cele pentru eliberare erau să fie roșii. Se zicea că cu această metodă va fi imposibilă d'a se comite o greșelă, căci chiar atunci când nici procurorul, nici judecătorul n'ar arunca măcar o privire asupra certificatului, pe care îl dau și chiar când îngrijitorii închisorilor încă nu ș'ar face datoria cu zelul recerut, totuși nu s'ar putea întâmpla o greșelă.

Totă înțelepciunea ministrului n'a avut alta descop, decât de a scuti pe acei domni, cari avu să de și se execute ordinele. Cu toate măsurile ministrului s'au întâmplat însă un șir lung de casuri cari toate involvă greșeli de aceea natură. Senatul disciplinar al tablei regesci a pertractat eric afacerea unui judecătoriu, care a uitat patru luni de zile un om nevinovat în închisore preventivă. Judecătorul inculpat arată, că pandurul respectiv n'a immanuat hotărârea de eliberare a deținutului, directorului penitențiarului. Senatul disciplinar dădu judecătorului o simplă înfruntare. Un judecătoriu, care ține un om patru luni de zile în închisore fără de nici un motiv legat și pentru aceea numai o înfruntare. Deputatul Hodossy observase că prin măsurile ministrului lucrul numai se complică și incurcă și relele nu se vor vindeca, până când inspecțiunea închisorilor nu se va basa pe principii individuali alți responsabilități. Nu ne putem închipui, să nu se potă afla în totdeauna un organ, pe care cel vinovat să pună vină. O responsabilitate împărțită va se zice atât cât o desființare a oricărei responsabilități.

Mai avem să facem o întrebare. Cine poartă speșele pentru omenii aceștia ținuți pe nedrept în închisore? Decă este vr'o socotelă și vr'un control în închisori, atunci trebuie să se știe, că se dă hrană pentru un număr determinat de deținuți și nici pentru un singur individ mai mult. Ce disordine teribile trebuie să domnesc în socotelile tribunalelor, decă e posibil, ca persoane alți căror loc nu este prinsorea, luni de zile să se hrănesc pe speșele statului. Ore la tribunalele noastre regesci să nu fie nici un control? Și cine este responsabil? Său doră responsabilitatea la contabilitate este tot așa de bine organizată, ca și la inspecțiunea închisorilor? Suntem în adevăr curioși să vedem decă toate acestea întrebări, ce se agită în public și printre specialiști își vor afla în cele din urmă răspunsul lor.

Din acestea espectoratiunilor ale foiei guvernamentale se vede limpede și clar cât de rău stau lucrurile în Ungaria cu administrațiunea justiției și cât de rău este controlul în contabilitatea statului. Și aceste sunt numai flori la ureche, pe lângă alte disordini mult mai mari.

Ciocoii din opinii.

Sub acestu titlu »Gazeta Sătenului« publică un interesant articol, din care reproducem următoarele părți:

Ar fi o mare nedreptate din parte-ne, când am critica și biciui numai peșatele celor mari; ba putem susține, că în mare parte lupta în contra celor puterici, pentru a-i întorci de pe calea vișurilor este zădărnice și mai curând isbutim a-i face de risu de cât bun, și eu cred, că un țiarist cinstit potă avea mai scopolul din urmă.

Să începem a plivi de cu primăveră, decât vrem

FOILETONU.

Revoluțiunea din 1784.

(Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria 1784—1785 scrisă pe baza documentelor oficiale de N. Densușianu. București 1884. Tipografia »Românul«, Carolu Göl.)

(Urmare.)

Locotenentul Probst raportază comandantului său că a ajuns în valea numită la Păreul Turcului tocmai când era să se țină acolo o adunare de țărani. Probst se apropia de densii, le vorbi românește și la întrebarea: decă este de partea împăratului sau de partea domnilor le răspunde, că e trimis pentru a lor siguranță. Atunci țărani îl rugară să înainteze comanda următoare cereri: 1. Se rog să fie liberi de iobăgia. 2. Să fie militarizați. 3. Să fie puși în libertate câțiva omeni cari se află închiși la Galda. Probst mai spune că țărani sunt comandați de 2 căpitani, unul Cloșca și altul Gavrilă Birla din Remeti, că acestia se vor uni cu Horia ca se atace Ighiu. Apoi adaugă: »Țărani imi totu spuneau că au poruncă dela împăratul și eu cerui cu multă fineță să vedu și eu o poruncă de aceste și atunci căpitantul m' arată o hârtie pe care se află scrisă în limba română o copie de pe o rezoluțiune, și care nu le putea da nici decum vr'unu motiv pentru revoluțiunea această..... Căpitantul Cloșca este armat cu o pușcă și cu o teca golă de sabie, er companionul său cu pușcă și cu pistole..... Mijloce de trai n'au, din care

10. și furci. Munițiune au puțină sau aproape de loc și intențiunea lor este să estermineze pe toți nobili, cari nu sunt militari.....

În 12 Nov. vice-colonelul Schultz avu o întrevedere cu Cloșca și cu alți căpitani pe delul comunei Tibru și îi succese a încheia cu densii un armistițiu de 8 zile.

Din lungul raportu ce l'a adresat către comandantul generalu br. Preisz, vedem că vice-colonelul Schultz întinându-se cu locot. Probst s'a dus împreună cu el în tabăra țeranilor din a căror trupă, în număr de vr'o 3000 omeni, jumătate ocupase pozițiunea între Crică și Tibru, ear cealaltă jumătate costa delului, care se scobora spre Benic. Probst spuse țeranilor că colonelul vrea să vorbească cu căpitani lor. Indată merse înaintea vice-colonelului căpitantul Cloșca călare cu 6 omeni, der nearmați, și l' întrebă »decă este de partea împăratului sau de partea domnilor.« Col. Schultz răspunde, se înțelege. »că este de partea împăratului și vine ca amic și întrebă pe Cloșca, că cine e căpitantul mai mare peste trupa acesta.« Cloșca răspunde că căpitantul mai mare este Ionu Horia, fiul lui Ursu Horia ear densul e căpitantul al 2-lea și încep numai decătu să înșire plângerile țeranilor. Schultz ceru să vină și Ionu Horia, care mai târziu veni cu Cloșca*) și cu alți trei omeni, din cari unul aduse și o cruce mică aurită, ei

*) În realitate nu s'a înfățișat fiul lui Horia, ci căprarul Ursu Uibar, căruia i-a poruncit ténérul Horia să mērgă sub nu-

dederă mâile v.-colonelului și declară că sunt supu credincioși ai împăratului.

După această vice-colonelul Schultz, le adresă o întrebare. La întrebarea: ce i-a îndemnat să facă adunare de popor? repetă ceea ce spusese locotinetului Probst și declară, că afacerea lor privește țara țară, că de 7 ani și mai bine se plângu la stăpânire, însă n'au putut obține nici o ușurare. De aci Ursu Horia a mers la împăratul cu o plângere a lor la care au primit în luna lui Aprile o rezoluțiune.

Această rezoluțiune, care a fost alăturată în copia raportului de mai sus, se află în traducere germană în actele contelui Lankovits și este de cuprinsul următor: »În privința plânsurilor, ce le-au înaintat stăpânirii, se ordonă astăzi guvernului, ca de aci înainte să apere pe toți până ce se va termina afacerea această, să potă merge acasă atât aceia, cari sunt areștați și aceia cari sunt împrăsciați până se va decide întreț afacerea lor. Dată în cancelaria ungaro-transilvaniană Viena 13 Aprile.

Franciscu Horvath.

»Noi și astăzi stăm pe rezoluțiunea această, și nu s'a implinit« declară căpitani țeranilor și sunt o mulțime de țărani închiși și căți-va au și murit din cauza bătailor ș. c. l. — La cele trei întrebări au urmat răspunsuri căpitani, că uciderea lor în plată fără de scirea și fără de voia lor; ori pe trecu vinu pe urma lor și alți iobagi infuriați ai domnilor lor, cari își răsună și comit ilegalități pe cari ei nici nu-i potă ține în frâu. La ei nici tēlhariu nu se află, totă trupa e compusă numai din omeni din țară, și pe la densii nici nu se află

se avemă omenii curați de patimii rele. Dintr'unu ciociu bătrenu nu mai faci democratii cât e lumea! unu vițiu, care a fost cultivat decenii și secolii, până a devenit venerabilu, nu-lu mai poți scote nici cu postul și cu rugăciunea!

Este vorba de copiii țeranilor, cari invetă carte, și cu deosebire, de Românii din Austro-Ungaria, cari invetă în școlii străine și deja în copilăria lor sunt espuși la totu felulu de batjocuri și huliri din partea domnișorilor nemți, ungrilor și sașilor. Cu totu disprețulu de rasă, ce li s'arată, băieții noștri nu numai că nu fugu de școlă, seu celu puțin de școlă străină, ci se pare că înadinsu dau năvală, și decă direcțiunile și profesorii sunt numai în cât-va drepti, devin de regulă cei d'intăiu. Unu ghimpe însă totu le rămâne în inimă, care-i urmăresce până îmbătrenescu: conștiința (se înțelege falsă!) că a fi țeranu român este unu ce rușinos și demnu de dispreț și această conștiință merge atăt de departe, încăt decă vinu părinții la orașu li-e rușine a merge alături cu ei, creștându, că decă-i voru vede cunoșcătii lor alături cu unu omu înbrăcatu țărănesc, are să fie luat prest pe picior și batjocorit, ca unu omu ce s'a degradat pe sine.

Intre anii 1860 și 1867 Românii și prin urmare și țeranii din Austro-Ungaria erau pe cale de a deveni și ei socotiți ca omeni, durere însă, că acea perioadă fu mai scurtă decât o privire dulce de sora prin norii de furtună. Acum nu numai țeranii, ci și academicii din Austro-Ungaria pot fi huiduiți pe stradele orașelor. Prin urmare timpul de ocară continuă și copiii noștri er au esemple frumoșe despre stima ce o dătorescu părinților lor. Astfel fiindu, chiar de amă presupune, că se mai îndreptaseră lucrurile în anii susu pomeniți, totuși demoralizațiunea din politică se strecora și în școlă și putem să ne așteptăm așa dară, că jena aceea, (care curat românesc se numește rușine) ce-o simțiau studenții români în societatea părinților și fraților lor rămași o-pincari, are să încoltască erăși.

Reflecșiunile de astăzi au de scopu nimicirea acelei relațiuni barbare dintre fiu și tată. Nu e vorbă, între unu fiu, care a obținut licența în drept și doctoratul în medicină și între tatălu, care nici nu știe ce va să dăcă scrisore, există diferența de secolii, perioade întregi istorice cască ca nisce abisuri între ei doi.

Cu cât tinerii români se familiarisază mai multu cu sciința, cu atăt se instrăineză mai multu de cătră părinți.

În cele din urmă, ori ce altă societate li-se pare mai convenabilă, decât a petrece cu părinții și rudenile lor.

După ce se întorc din străinătate, unde au cheltuit totă averea părintescă și intră în viața publică, în care ocupă o funcțiune ore-care, sănătate bună grațitudine! părinții lor pot să se prăpădescă și să moră de fome; coconășii fugu când audu dela alții că vinu să-i vadă celu puțin cum trăiescu ei. Ce-ar crede lumea s'aua, că părinții lor portă opinci cărpate, zechi rose, căciulu plesnite și chimiruri gole? (nu se mai întrebă cine le-a desertat!)

Ei facu curte cuconițelor, care nici unu pasu din casă nu facu fără umbrelă și se esă prin orașu alături cu nisce moșici dela țără, cari cască gura și se miră tocmă unde nu-i aduc aminte, de te scandalisază înainte lumii! Decă ar fi numai atăt! dar această anomaliă, acestu anachronismu, seu cum se-lu mai numescu, se desvöltă și produce nisce fructe, cari strică și gustulu altor părinți, de a-și mai da copii la școlă. După desconsiderare și disprețu urmază o ingratițitudine strigătoare la cer și-o lașitate, demnă numai de unu renegatu, care crede, că are să moră de fome, decă nu va s'eruta mâna unui străin vanitosu.

Audăți unu esemplu: Unu tănăr român din Transilvania, a cărui mamă a murit de frig și de emoțiune în nopțile ploioșe și gerose, în cari alerga cu merindea prin sat, ca s'o trimită fiulu seu prin cineva, și alu cărui tată a albit cu zăpada cu două-deci de ani înainte de vreme, din causă că afară de alergături pentru pâne, mai speculă ziua noptea, pentru a-i putea trămite și ceva parale, acestu tănăr obțin diploma de inginer dela polytechnicul din Graz, pe basa cărei i se ofer unu postu de ingineru la calea ferată în Româ-

nia. Tatălu seu, rămasu veduv și îngropat în datorii, se luptă acum cu doi dușmani neimpăcați: cu miseria și cu bătrenetele. În cele din urmă, — vedându că d-lu ingineru din țera românescă nu mai dăce nimic, se duce la domnul notar și dăce: »domnule notar, mai înainte de-a afurisi pe ce-lu ce-șt va mai da copii la școlă, vrău să mai facu o încercare cu fiulu meu Vasile, dăr să îndură, de-mă răspunde celu puțin la a suta scrisore; te rog, scrie Domnia Ta, cum vei sci mai bine. — — —

Ne mai venind nici unu răspuns, la trei luni de zile ia traista în spate și băta în mână și după patru zile de călătoria a sositu plinu de praf, flămendu, friptu de sete și cu ochii aprinși de dorulu fiulu seu la Gară, unde era staționat ca ingineru. Ce ocașiune frumoșă pentru unu fiu, de a-și arăta recunoșcinta față cu tatălu seu! Dar se nu credeți, dragii mei, că acolo s'au versat lacrimi de bucuria revederii, acea ființă făcută din o materiă preistorică, și prin urmare neînțeleasă de noi laicii, în prezența colegilor și subalternilor săi și-a altor particulari, cari se aflau din întâmplare pe peron s'a lăpădat de tatălu seu! a declarat în fața tuturor și încă cu indignațiune (!) că nu cunoșce pe acel om și l'a declarat de nebunu!!! Bietulu omu a avutu norocu cu fuga, altfelu »mărinimosulu« fiu l'ar fi aruncat în balamuc.

Acăsta s'a întemplat în sfertulu din urmă alu se colului luminei și umanității! Înțelegu pe Petru apostolul, se se lepede de Christos într'unu momentu de pericolu, dăr nu înțelegu pe unu fiu, se se lepede de unu tată, din ale cărui obiele și-a făcutu ciorapi de mătase și din ale cărui bășici dela mână și bătături dela picior și-a făcutu ghetu (cipici) de lac și mânuși! se ve mai descriu jalea bătrenului în calea sa spre casă? cine vrea să știe, se ia tragedia lui Schekespeare »Regele Lear« și s'o citescă; acolo va afla efectulu ingratițitunii copiilor produsu în inima părinților.

Ei bine, ce ai creștut tu, orbule, când ai comis o faptă, de care ori-cărui dobitocu i-ar fi rușine? desprețuți părinții, fiindu că sunt țerani? dar ce dăci? și numele vilu schimosu, pentru ca se se perdă firulu între voi și părinții voștri.

Înainte de a dăce unu cuvântu rău părinților, seu de a-le arăta numai nepăsare, aduceți-vă aminte, că în această lume, afară de Dumnezeu, omul n'are nimic, pe ce se pot răzima, afară de părinți; — de te-ar părăsi toți și totă lumea la vreme de nevoe, tata și mama nu te voru lăsa să pieri nici odată, fiă ei regi, seu țerani; er părinții țerani trebuie cinstiți și sprijiniți cu atăta mai vortosu, cu câtu ei din pulberea lor rustică ne-au ridicat pe noi susu în eterulu sciinței și ne-au făcutu capabil a disputa în lume rolulu aristocraților din nascere. Ajungă-le sacrificiurile, cari le-a pus de nenumerate ori pe altarulu fericirii voștre fără șovăire și fără regretu vreți se le mai impuneți afară de asta și amarulu supliciu, de a se vedea desprețuți și părăsiți de copiii lor proprii! Astfelu de copii departe de a mai merita vre-o stimă, merită a fi uciși cu petre și arși, er cenușă lor aruncată în vântu.

Gândiți-vă, câtu de susu stă țeranulu, care pôte trăi și fără aristocrați, pe când nici aristocrații nici țera nu potu trăi fără ei.

Crisa economică în România.

D-lu Ionu Cămpinenu ministru de comertiu a atinsu în discursulu seu, ținutu la întrunirea dela Ateneu Dumineca trecută, și cestiunile economice. Densulu se pronunță astfelu:

Dicemă adineaori: unde este scăparea în ceea ce privește cestiunile economice? În convențiune? Pôte; dar cea mai mare scăpare și cea mai sigură este în energia d-văstră. Vă îngrijiiți când privați cestiunea agiului, care pe fie-ce și sporesce preocupățiunile noastre ale tuturor? Ei bine, v'ați dat ore semă esactă de acestu faptu? Am citit multe articule de jurnale în care se atribuie vina cutăruia seu cutăruia și celu mai adesu Băncei; dar ore căutați cu toții la unu locu a dovedi adeveratul isvoru alu rēului, ca astfelu fiecare să vadă și se să convingă că nu prin minune se pôte crea o avuție, ori se pôte importa auru în țără, ci prin muncă?

»Este evidentu că exportulu nostru scade din și în și, pe când importulu sporește; dar care sunt cauzele? Cazele sunt multiple și acestu rău se pôte elu conjura numai prin impunerea mărfurilor, care se importa în țără, la taxe ridicate? V'am arătat că nu, și că măsura nu va impiedica să continuăm a fi tributari industriei străine. Ar putea ore mai cu înlesnire atunci se și ia cineva îndatorirea cătră sine, cu siguranță de a-o îndeplini, că nu va cumpără nici unu produsu străin? Nimenu, cred; căci decă ar avé cineva o asemenea forță de caracteru ar puté se-o facă chiar astăzi, dar noi suntem siliți să cumpărăm produse străine, căci nu avem industrie. Și pentru ce? Pentru că trebuie se-o recunoșcem cu mâhuire, spiritulu de asociațiune la noi nu este destulu de desvoltat, ca să potă suplini la insuficiența mijlocelor individuale. Vă repetu dar ceea ce am avut onore a dăce, și în Cameră în mai multe rânduri: D-văstră, fie-care în ramura lui, care vedeți că o industrie este în perđare, asociați-vă, ajutați-vă și faceți o cumpănire cu care să puteti progresa și atunci veniți la guvern și guvernulu, de siguru, în tot-déuna va secundă inițiativa ideilor private; dăr acolo unde va fi o inacțiune complectă, este greu oricărui guvern să facă ceva, pentru că decă vede nepăsare dela părțile interesate, elu nu pôte ca dela densu să ghicescă gândurile, dorințele, voințele seu aspirațiunile fie-căruia din d-v.«

La aceste observă »Răsboiulu«

Așa dar d. Cămpinenu, în calitatea sa de ministru alu comertului, a declarat neted, că n'are ce să facă contra calamității agiului, până când înșiși d-ni comercianți și industriași nu se voru uni și nu se voru asocia, pentru a face că să scădă importulu și să sporescă exportulu. În cea-ce privește diferența înspăimântătoare între importu și exportu, într'adeveru nu este altu mijlocu de scăpare, de câtu îmbunătățirea producțiunilor indigene, lucrându pentru acăsta toți Românii într'o strinsă unire, însă cu tôte acestea sunt mijloce, prin care s'ar putea opri creșterea agiului.

Amu dăsu și o repetăm, că celu mai nemeritu mijlocu este ca »Banca Națională« să prefacă stoculu ei în aur, și pe lângă acăsta, guvernulu să plătescă totu în aur acele 25 milioane bilete ipotecare ce sunt depuse la Bancă și pe care după legea respectivă, trebuie se le retragă în curēndu. Aceste operațiuni voru reclama negreșitu ore-care sacrificii atăt din partea fiscului cât și din partea Băncei, însă comertulu va scăpa de o mare calamitate, ba pôte chiar de unu »Krach« teribilu. — Scimă că această operațiune nu se pôte realiza fără o lege specială, însă suntem siguri, că decă guvernulu ar adoptă unu asemenea proiectu, agiulu asupra aurulu ar scădea imediatu și crisa monetară ar fi înlăturată. Persistându d. ministru alu comertului industriei în idea sa, că n'are ce să facă, putem fi siguri că în curēndu agiulu are să ajungă la 15 la sută; și atunci vai de industriași, vai de comercianți și vai de toți consumatorii.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

București, 14 Noevre. — Părechea regală a sositu. La gară a fostu primită de capii autorităților civile, militare și preoțimei, de reprezentanții clasei comerciale. Poporațiunea a salutat'o cu entuziasm.

München, 14 Noevre. — În cerculu alu doilea electoralu s'a alesu socialistulu Vollmar.

Paris, 14 Noevre. — Consiliulu de miniștrii a primitu în principiu scrutinulu de liste. — Ferry comunică o telegramă, care împărtășește că Gordonu, în drumulu seu dela Chartum spre Berber a fostu împușcatu. — Alaltaeri au fostu 81, er până s'era la 6 ore 58 mortu de coleră. — Camera a respinsu întēulu articolu din proiectulu de lege vamalu privitoru la vinu; în urma acăsta guvernulu a lăsatu să cadă proiectulu.

DIVERSE.

Unu căne bino rēsplătitu. — Marele duce Vladimir alu Rusiei a sositu zilele aceste la Paris. Elu avea cu densulu, dăce »Figaro«, pe lângă o numerosă și strălucită suită, unu căne, faimosulu Black. Acestu animalu are istoria sa; ecă-o, e foarte curiosă: Black este unu »barbet« francesu, bastard. Acum doi ani o barcă de pescari se sfărâmă de stâncile de lângă Biarritz. Cei optu omeni, cari se aflau întransa se credeau deja perduți și și recomandau sufletulu lor feciōrei Maria, când de odată unul din ei, prindēndu-se cu disperare de o stâncă, strigă: »Unu semn!« Era scăparea. Cine ținea semnul în dinți, nu era altulu decât Black. Peste o jumătate de oră, naufragiații se coboriră nevătămați pe uscatu. Black, care aparținea atunci unui simplu particularu, d. Latour, fu serbătoritu la întorcere în totu timpul stagiunii dela Biarritz. Se organiză în onorea sa unu prânđu de căni pentru care se întocmi o invitațiune ce sună astfelu: »Black are onorea de a invita pe amicii săi câni din Biarritz.« Municipalitatea votă, afară de acăsta, unu creditu de cincideci de franci, pe lângă care unu generosu donatoru adăogă două sute de franci, pentru a înzestra pe Black cu o sgardă de argintu și în fine marele duce Vladimir, care sosise în acestu timpu la Biarritz, în urma povestirii ce i se făcu despre isprăvile cănelui, se grăbi să-lu cumpere și se-lu ducă în Rusia. Black e splendidu, e grosu și grasu. Afară de sgarda de care amu vorbitu, elu are nisce brățare de argintu la cele patru labe. În scurtu, cănele salvatoru are aerulu fericit d'a dormi într'o căruță princiară. Acăsta dovedesce c'o faptă bună găsesce uneori pe pământu și rēsplata ei.

Îndreptare. La foiletonulu din N-rul 208 colona I, rēndulu 13, în locu de grății se se citescă ginții; în colona a III-a rēndulu 25 în locu de adunase, — adause; totu în colona III-a rēndulu 28, în locu de ivindu-se, — inoindu-se; în rēndulu 29 în locu de: mobilize, — mobilizeze; în colona a V-a rēndulu 3 în locu de turbate, — turburate.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Apoi îi întrebă v.-col. Schultz, decă mai au să-i spună ceva seu se se rōge de ceva? La acăsta repetară, ce i-au dăsu lui Probst și se rugară să fie înscrși ca militari. În fine v. colonelulu îi conjură cu blândetă să se împrășci în liniște pe la casele lor, căci densulu va apăra în persoană cauza lor la Sibiu ca servitoru alu împăratulu, care voesce supușilor săi numai binele. Totodată promise că până în 19 Noevre le va aduce elu însuși deciziunea la rugărele lor la Cămpeni, și-o va împărtăși căpitanilor ca suplicanți. Apoi Ionu Horia și Cloșca îi declarară, că voru ascultă cu trupa presentă, dăr se rōgă să li se restituie omenii și caii pre cari i-au prinsu soldații. Ei jurară apoi pe cruce, că și voru ține cuvēntulu și v. col. Schultz s'erută crucea în semn, că va întreveni pentru ei.

Vice colonelulu Schultz de Leichtenhal termină raportulu seu datat: 14 Noevre 1784 observându, că Ionu Cloșca la prima întēnire îi declară, »că densii se voru arăta pe viitoru și mai înfricoșăți, chiar decă lucrurile aceste voru ține câtu de îndelungat, și chiar decă îi va costa și viața, fiind-că e de multu de când răzgușii se totu plângu.«

Autorulu constată că tractările cu țeranii se începură pe totă linia la inițiativa comandantulu generalu br. Preis și încă fără scirea guvernulu transilvanu, dăr adauge elu, tractările dela Tibru ale armatei nu erau sincere, nu eră intențiunea ei să mijlocescă ceva pentru beneficii iobagi, ci numai să pună o stavilă provisoră împăcării, așa că Românii dela 1784, naturi sincere țărănesci, fură amaru înșelați la Tibru. Ei se întorseră cu falsele speranțe.

(Va urmă.)

Cursul la bursa de Viena
din 13 Noemvre st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	123.25	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	93.65	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.—
Rentă de hârtă 5%	89.35	Imprumutul cu premiu ungar.	116.20
Imprumutul căilor ferate ungare	143.50	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	115.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	97.80	Renta de hârtă austriacă	81.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de arg. austr.	82.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	105.70	Renta de aur austr.	103.75
Bonuri rurale ungare	100.50	Losurile din 1860	134.50
Bonuri cu cl. de sortare 100.—	—	Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
Bonuri rurale Banat-Timiș	100.25	Act. băncii de credit ung.	296.—
Bonuri cu cl. de sortare 99.50	—	Act. băncii de credit austr.	294.10
Bonuri rurale transilvane	100.20	Argintul — Galbin împărătesc	5.78
		Napoleon-d'or	9.72 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.—
		Londra 10 Livres sterlinge	122.80

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 2 Noemvre st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	—	—
» convert. (6%)	—	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	—
Credit fonc. rural (7%)	—	—
» » (5%)	—	—
» » urban (7%)	—	—
» » (6%)	—	—
» » (5%)	—	—
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	349 1/2
» » Națională	—	—
Aur	—	—
(8.40)	—	—
Bancnote austriace contra aur	2.07	2.08

Cursulu pieței Brașov
din 14 Noemvre st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump.	8.80	Vënd.	8.85
Argint românesc	8.75	8.80		
Napoleon-d'or	9.66	9.69		
Lire turcesce	10.94	10.98		
Imperial	9.94	9.97		
Galben	5.67	5.70		
Scrisurile fonc. » Albina	100.—	101.50		
Ruble Rusesc	122.5	123.—		
Discontul	7—10 %	pe an.		

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

8347—1884 tk. számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvészék mint tkvi hatóság közhírréteszi, hogy Pus. cariu Jozsef végrehajtonak Dezső Jozsef végrehajtást szenvedő elleni 422 frt. 90 kr. tökekövetelés és járlékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvészék területén lévő a Krizbai határon fekvő a Krizbai 514 számú tjkben A + alatt foglalt 8, 9, 13, 17, 19, 24, 26, 34, és 36, rendsz. alatti ingatlanokra 359 frt. kikiáltási árban továbbá a Krizbai 903 sz. tjkben A + alatt foglalt 3159 heljr. számú ingatlanok felerészére 18 frt. 50 kr., kikiáltási árban a Krizbai 843 számú tjkben 3314/2, 3721, 3722, 4602, heljr. számú ingatlanokra 227 frt. kikiáltási árban, a Krizbai 43 sz. tjkben A + alatt foglalt 123, 124, 125, heljr. sz. ingatlanoknak felerészére 100 frt. 10 kr., kikiáltási árban, a Krizbai 46 sz. tjkben A + talatt foglalt 1—5, 7—10 r. sz. alatt felvett ingatlanokra 243 frt. kikiáltási árban összesen 965 frt. 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885 év Január hó 2-ik napján délelőtt 9 orakor Krizba község írodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozok végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal szamított és az 1881 évi November 1-én 3333 sz. a. kelt ingazságügyministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt ovadék-képes értékpapirban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brasson 1884 évi Oktober hó 18-án.

A brassoi kir. tszék mint telekkvi hatóság.

Décsi, elnök.

Fára, jegyző.

Vindecare Radicală și Rapidă

de tôte

Bólele Nervóse, Epileptice și Secrete

numai prin metoda mea.

Onorariile nu se dau decât după restabilirea completă.

DR. PROF. A. MALASPINA,

membru alú mai multorú societăți științifice

106. Faubourg St. Antoine. — PARIS.

Tratarea se face prin corespondență.

De observatú.

Epilepsia.

Cei ce suferú de spasmuri, de cârcei și de nervi găsescú ajutorú sigurú prin metoda mea. Onorariile se dau după ce se vorú observa succese.

Tractarea în scrisú. S'au vindecatú sute de ómeni.

Prof. Dr. Albert,

distinsú, pentru deosebitele succese, de cãtrá societatea științificá franceasă cu marea **medaliá de aurú el. I.**

6. Place du Frône, PARIS.

Mersulú trenurilorú

pe linia **Predealú-Budapesta** și pe linia **Teiușú-Aradú-Budapesta** a călei ferate orientale de statú reg. ung.

Predealú-Budapesta				Budapesta—Predealú				Teiușú-Aradú-Budapesta				Budapesta-Aradú-Teiușú.			
	Trenú accelerat	Trenú de persóne	Trenú omnibus	Trenú de persóne	Trenú omnibus	Trenú accelerat	Trenú omnibus	Trenú de persóne	Trenú omnibus	Trenú de persóne	Trenú omnibus	Trenú de persóne	Trenú omnibus	Trenú de persóne	Trenú omnibus
Bucuresci	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	8.25	8.35	8.20	Viena	8.25	8.35	
Predealú	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55
Timișú	1.33	—	—	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulú de josú	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28
Brașovú	2.06	—	—	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibotú	4.35	11.43	—	Aradú	3.35	5.30
	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Óraștia	5.02	12.13	—		4.00	6.20
Feldióra	2.44	7.09	6.28		4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Glogovațú	4.16	6.39
Apatia	3.03	7.41	7.07	Várad-Velenceze	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Gyorok	4.47	7.19
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Paulișú	5.02	7.39
Homorodú	3.51	8.53	8.51	Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Radna-Lipova	5.25	8.11
Hașfaleu	4.51	10.18	10.52	Rév	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Conopú	5.57	8.49
Sighișóra	5.11	10.55	11.56	Bratca	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Bérvova	6.18	9.18
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	Bucia	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Soborșin	7.11	10.27
Mediașú	6.00	12.11	1.23	Ciucia	6.52	1.48	5.28	—	Bérvova	9.19	5.30	—	Zam	7.48	11.18
Copșa mică	6.29	12.35	2.07	Huiedin	7.32	3.21	6.01	—	Conopú	9.40	5.58	—	Gurasada	8.22	11.57
Micăsasa	—	12.54	2.27	Stana	7.51	3.54	—	—	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27
Blașú	7.02	1.29	3.06	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	Paulișú	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.02	12.57
Crăciunelú	—	1.45	3.22	Ghirbú	8.24	4.52	—	—	Gyorok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45
Teiușú	7.38	2.26	4.15	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Glogovațú	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58
Aiudú	7.55	2.48	4.44	Clușin	8.57	5.40	7.08	—	Aradú	12.32	8.05	9.45	Óraștia	10.47	3.46
Vințulú de susú	—	3.12	5.10		9.23	6.00	7.18	—		12.00	8.45	6.10	Șibotú	11.14	4.20
Uióra	—	3.19	5.19	Apahida	9.50	6.29	—	—	Szolnok	4.09	2.10	7.27	Vințulú de josú	11.46	5.06
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	Ghiriș	11.15	8.14	8.29	—	Budapesta	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15
Ghirișú	8.48	4.10	6.38	Úcerdea	12.04	9.49	8.53	—	Viena	6.20	—	—	Teiușú	12.53	7.00
Apahida	—	5.39	8.51	Uióra	12.12	9.58	—	—							
Clușin	10.08	5.59	9.18	Vințulú de susú	12.19	10.07	—	—							
	10.18	6.28	8.00	Aiudú	12.45	10.42	9.17	—							
Nedeșdu	—	6.54	8.34	Teiușú	1.15	11.32	9.40	—							
Ghirbú	—	7.10	8.59	Crăciunelú	1.44	12.03	—	—							
Aghirișú	—	7.25	9.35	Blașú	2.00	12.24	10.12	—							
Stana	—	7.49	10.16	Micăsasa	2.34	12.43	—	—							
Huiedinú	11.33	8.11	11.04	Copșa mică	2.52	1.22	10.45	—							
Ciucia	12.06	8.52	12.17	Mediașú	3.27	2.24	11.07	—							
Bucia	—	9.11	12.47	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—							
Bratca	—	9.29	1.21	Sighișóra	4.50	4.17	12.15	—							
Rév	12.51	9.52	2.05	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—							
Mező-Telegd	1.21	10.27	3.08	Homorod	6.47	7.07	1.32	—							
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—							
Várad-Velinte	—	10.56	3.55	Apatia	8.09	8.46	2.24	—							
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	Feldióra	8.41	9.20	2.44	—							
	1.54	11.14	7.30		9.20	10.15	3.15	—							
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	Brașovú	—	6.00	3.25	—							
Szolnok	5.10	4.40	2.37	Timișú	—	6.57	4.03	—							
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	Predealú	—	7.32	4.28	—							
Viena	2.00	6.20	2.00	Bucuresci	—	—	10.25	—							

Nota: Órele de nópte suntú cele dintre liniile gróse.